

Rodna Gruda

Ključno je povezovanje vseh Slovencev po svetu

Uniting of all Slovenians around the World is the Crucial

Objavljeno dne/Published on: 03.04.2013

Avtor članka/Article Author: Blanka Markovič Kocen

Izseljenec meseca je tokrat ona. Prikupna skodrana Gabrijela Žagar, Slovenka iz Stuttgarta, je bila ena prvih rojakinj, ki sem jih na začetku svoje novinarske poti na področju zamejstva in zdomstva spoznala in takoj sva vzpostavili pristen prijateljski odnos. Težko jo zgrešite, tako živahna in komunikativna je. Lani je bila imenovana tudi v Svet Vlade RS za Slovence po svetu, kar je, kot pravi, priznanje njenemu dosedanjemu delu pri povezovanju rojakov.

This time the expatriate of the month is a woman. The adorable curly Gabrijela Žagar, a Slovenian from Stuttgart, is one of the first compatriots whom I met at the beginning of my journalistic career in the field of Slovenians living abroad. Instantly we stroke up a genuine friendship. She is so lively and communicative it is difficult to miss her. Last year she was became a member the Council for Slovenians abroad of the Slovenian government which she sees it as a recognition of her efforts in the uniting of the compatriots.

Gabrijelo, ki se je z Vrhnike leta 2006 zaradi ljubezni preselila v Nemčijo, točneje, v Stuttgart, sem tudi tokrat srečala na Posvetu slovenskih društev, katoliških misij, učiteljev, socialnih delavcev, članov folklornih skupin in pevskih zborov v Nemčiji, ki je letos marca po dveh letih vnovič potekal v Baasmu, kjer sva si vzeli čas za izčrpnjši pogovor.

Malo zanimanja mladih za delo v društvih

Že dlje časa opazamo, da zanimanje mladih za delo v slovenskih društvih po svetu upada, kljub temu pa se jih na srečanjih, kot je bilo omenjeno, zbere lepo število, a še vedno ne dovolj. »Razlika je med mladimi, ki so v Nemčiji rojeni, in tistimi, ki prihajajo v zadnjih letih,« ugotavlja Gabrijela, ki opozarja na veliko priseljevanje mladih. »Mnogi navezujejo stik z nami. Slovenci v Nemčiji imamo stran na spletnem socialnem omrežju Facebook, kjer lahko najdete tudi stran Koordinacije za Južno Nemčijo. Tu objavljamo vse aktualne informacije in napovedujemo prireditve, srečanja in podobno.« Gabrijela pravi, da vsak teden prejme vsaj eno ali dve sporočili, v katerih ljudje sprašujejo za nasvet. Zanimata jih predvsem stanovanje in služba. »Mnogi se hočejo vključiti v naše aktivnosti, se družiti med seboj in z nami, ki smo tu že dlje časa, in praviloma jim povemo, kdaj so kakšne prireditve, srečanja ter jih radi sprejememo medse.« Drugače je, pravi, ko je treba kaj postoriti. »Praviloma je v vsakem društvu nekaj ljudi, ki držijo v rokah vse niti, a množično to ni.«

Gabrijela Žagar v Slovenskem društvu Triglav Stuttgart že drugi mandat opravlja funkcijo tajnice, nasmiha se ji tudi tretji mandat, toda pravi: »Nekaj posameznikov nas je zelo aktivnih, ne glede na to, kakšno funkcijo imamo.« Januarja letos je bila izvoljena na mesto predsednice Koordinacije za Južno Nemčijo, ki združuje 15 slovenskih društev od Frankfurta do Münchna in na jugu do Bodenskega jezera, vanjo pa je vključena tudi slovenska katoliška misija iz Stuttgarta. Lani je bila za mandat petih let imenovana tudi v Svet Vlade RS za Slovence po svetu. »Prejšnjim članom je potekel mandat in objavljen je bil razpis, na katerega se je lahko marsikdo prijavil. Vmes se je spremenila zakonodaja, zato je bil postopek imenovanj morda videti nekoliko netransparenten. V prejšnjem mandatu so se namreč člani Sveta volili, konferenca je potekala v Münchnu in na tamkajšnjem konzulatu se je bilo treba osebno zglasiti. Po novem zakonu pa člane v Svet za Slovence po svetu in Svet za Slovence v zamejstvu imenuje predsednik vlade. Sicer prav gotovo na predlog urada, a ne vem natančno, kako to poteka,« pojasnjuje sogovornica.

Delo v Svetu Vlade RS za Slovence po svetu

Po njenih besedah je bistvo tega vladnega telesa povezovanje Slovencev po vsem svetu. »Dvakrat na leto se vsi predstavniki Slovencev po svetu s predsednikom oziroma predsednico vlade, ki je hkrati tudi predsednik(ca) Sveta, ter posameznimi ministri, ki se ukvarjajo s tem področjem, srečamo na sejah. Prejšnja bila novembra, druga seja bo v začetku julija, v okviru prireditve Dobrodošli doma. vsak od udeležencev pove, s kakšnimi težavami se srečujejo Slovenci,« pojasnjuje delo Sveta. Kot njegova članica vidi svojo vlogo in dolžnost pri nadaljnjem povezovanju Slovencev med seboj ter z vlado in nekaterimi drugimi državnimi organi. »Zato vnovič pozivam vse Slovence v Nemčiji, naj mi sporočijo, kaj jih zanima ali pesti. Tega namreč še ne počnejo,« poudarja sogovornica. »Marsikdo se je vprašal, zakaj sem bila ravno jaz imenovana v Svet, glede na to, da sem v Nemčiji šele od 2006, torej sem po stažu relativno mlada za razliko od tistih, ki so tu že 30, 40 let.... Slovenci prav povsod, doma ali v tujini, v ozadju vidijo neko kuhinjo,« komentira sogovornica, ki sicer priznava, da je bila nad imenovanjem presenečena. »Res pa je, da imamo predsednika društva Triglav, ki spremlja dogajanja, objave, dobro ve, kaj se dogaja, poskuša najti kakšen razpis za sredstva, na katerega se lahko prijavimo, in on je bil tisti, ki je videl tudi razpis za Svet.. Bil je objavljen na strani urada in verjetno še kje drugje. Vprašal me je, ali bi imela kaj proti, če bi me v imenu društva predlagal za članico. Seveda sem soglašala, toda nihče od naju ni verjel, da bom imenovana. Presenetilo me je sporočilo, najprej po elektronski pošti, potem pa še v pisni obliki, sklep predsednika vlade, da sem imenovana v Svet,« Gabrijela pojasnjuje ozadje imenovanja. »To je bilo med drugim tudi priznanje mojemu delu, kajti v zadnjih nekaj letih sem res marsikaj postorila, spremenila in tudi povezala ter dobila nekaj priznanj v smislu, da je moje delo opazno, tako s strani Slovencev v Nemčiji kot od doma.«

Sodelovanje med slovenskimi društvi v Nemčiji poteka na ravni dveh koordinacij, eno za Južno Nemčijo, drugo pa za Porenje, ki pokriva Zahodno Nemčijo. »Med sabo se spremljamo in se ob večjih obletnicah obiskujemo, a ti koordinaciji sta že tako veliki, da tesnejšega sodelovanja ne razvijamo. Poleg tega je obstajalo še društvo v Berlinu, ki je po zadnjih informacijah tik pred razpustitvijo, na drugih območjih Nemčije pa ni tako velike koncentracije, da bi bila organizacija v društvih,« pravi Gabrijela in dodaja, da so v Južni Nemčiji razmeroma dobro organizirani, srečujejo se kvartalno, na vsake tri mesece imajo sestanke. Prav Žagarjeva je uvedla spremembo, da ti sestanki krožijo. »Prej so bili vedno v okolici Stuttgarta, pri enem od društev, ki imajo to srečo, da imajo svoje prostore - večina slovenskih društev jih namreč nima. Poleg tega sem povabila posameznike mlajše generacije, pri čemer sem sprva naletela na nasprotovanje predsednikov nekaterih društev, češ, da gre izključno za sestanek predsednikov, praviloma starejših ljudi, sama pa sem si želela vključiti tudi mlade.«

Težak začetek

Gabrijela je pred šestimi leti prišla v Nemčijo zaradi ljubezni, ki je pred kratkim sicer ugasnila, Gabi, kot jo kličemo prijatelji, pa je v Stuttgartu ostala. Začetki so bili res težki, pravi, ker ni znala nemško, znanje tega jezika iz srednje šole je bilo šibko. »Imela sem srečo, da sem si razmeroma hitro, pravzaprav že vnaprej, in preprosto našla službo in da sem lahko začela delati v angleščini. Tudi sodelavci so z mano komunicirali in mi stvari pojasnjevali v angleščini, sčasoma pa sem se naučila tudi nemško. A bilo je težko! Odrezan si od svojih prijateljev, za pristno prijateljstvo in zaupanje pa potrebuješ določen čas. Zato moram reči, da sem bila kaki dve leti vezana zgolj na službo in svojega partnerja. Postopoma sem si le ustvarila krog prijateljev in začela iskati stik s Slovenci,« opisuje prva leta bivanja v Nemčiji.

Izpolnitev pričakovanj

Gabrijela je v Sloveniji diplomirala na pravni fakulteti in v Nemčijo ni prišla z nekimi velikimi pričakovanji, da bo delala kariero. A pričakovanja so se ji vseeno uresničila!. »Ne delam sicer na pravnem področju, a moja diploma je bila v samem začetku priznana, in to je v Nemčiji zelo odvisno od delodajalca. Mislim, da so v mojem primeru so dosti manj komplicirali, kot bi v Sloveniji. Ne znam si predstavljati, da bi v Sloveniji komu takoj priznali tujo diplomu. Nisem potrebovala ne nostrifikacije ne uradnega prevoda, ampak sem prinesla diplomu na vpogled, kopijo diplome, na katero sem lastnoročno zapisala prevod, pa so shranili v svoje akte. Takoj sem dobila dohodek, primeren stopnji izobrazbe in tudi zdaj je moj naziv jurist. Na nek način opravljam delo pravnika, ampak ne v tem smislu, kot bi želela delati v Sloveniji, na sodišču. Se pa tu ukvarjam še z mnogimi drugimi stvarmi, zlasti v zvezi s slovensko skupnostjo in zdi se mi, da sem na nek način izpolnila svoje življenje.«

Posveti – sijajna priložnost za srečanja

Srečanja, kakršno je bilo v Baasmu, imajo po Gabrijelinem mnenju res velik pomen, saj Slovencem v Nemčiji ponujajo možnost, da se vsaj enkrat na leto zberejo »z vseh vetrov«. »Pomembne so tudi delavnice in dejstvo, da jih vodijo ljudje iz Slovenije. Naj omenim samo g. Partljiča, ki je naš reden udeleženec. Vsi se zavedamo, kaj je pomenil kot režiser in dramatik ter pisatelj, pa tudi vsi drugi, od Irene Fištravec Polak do Vasje Samca, vsi se srečanj udeležujejo že dolga leta in so praktično postali naši prijatelji,« pravi sogovornica in dodaja, da imajo vsako leto znova dilemo, kako ta posvet organizirati, ker vzporedno z delavnicami potekajo predavanja in se udeleženci ne morejo vsega udeležiti. »To je večna dilema, a smo omejeni s časom. Vesela sem, da se srečujemo, želela pa bi si še več mlajših,« poudarja Gabrijela, ki trenutno ne razmišlja o vrnitvi v Slovenijo, vendar poudarja: »Nikoli ne reci nikoli.«